

Sfølge § 3 er jo enhver Mand snekafningspligtig; men naar nu Naturalarbeidet skal træde til, saa skulle ogsaa de der have paataget sig Arbeidet ved Licitation eller Afford, udføre Naturalarbejde efter Omgang, og de kunne altsaa paa denne Maade faae Betaling to Gange. Dette er Noget, som ikke kan gaa an. Forholdet maatte i alt Fald ordnes paa en ganske anden Maade, saaledes at en saadan Ubillighed ikke kan indtræde, at Folk først paatage sig Arbeidet ved Afford og dernæst alligevel faae Betaling for at gjøre det in natura. Efter Bertallets Forslag derimod er Affordarbeidet stillet som noget Subsidiært, og der efter vil en saadan Ullighed eller Vanffelighed ikke kunne fremkomme, for det Første fordi det ikke betales for Arbeidet, og dernæst fordi Husmændene og Indsidderne kun skulle gjøre i det Høieste 2 Dages Sneekafningsarbejde om Aaret, saa at de altsaa staa frit overfor at kunne paatage sig Afford udenfor disse 2 Dage. Der er dernæst et andet Spørgsmaal, som — siden man saa stærkt pointerer den kommunale Enhed — ogsaa vil blive uafgjort efter Mindretallets Forslag, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der naar Naturalarbeidet subsidiært skal træde til et eller andet Sted — vi gaa jo ud fra, at det hele Arbejde principalt er bortafforderet — saa skal udføre det. Er det Kredsen eller er det Kommunen? Det maa efter Principet om den kommunale Enhed absolut være Kommunen. Kommunen vil altsaa ikke kunne inddeles i Kredse, thi saa vil der komme en Forurettelse tilstede. Naturalarbeidet maa foregaa paa Omgang over hele Kommunen, men det er Noget, som ikke praktisk laader sig udføre. — Den høitærede Minister yttrede, at vort Forslag ogsaa var et Brud paa den kommunale Enhed og henviste til den tidligere Forhandling i saa Henseende. Dette kan jeg aldeles ikke gaa ind paa, fordi vi jo her staa paa det samme Standpunkt som tidligere og kun søge at udvilde det Bestaaende i samme Land, som Kommunalloven gjør.

det Hele er denne Tanke om den kommunale Enhed mere en Theori, end den i Bifælligheden kan udføres i Praxis. Man kan ganske vist, hvor der kun er Tale om Penge, overholde, at det altid gaar af Kommunelassen, men hvor der er Tale om Naturalarbejde eller dettes Erstatning ved Penge, der vil man meget ofte kunne komme til at bebyrde eller favorisere den Kreds fremfor en anden. Dette er Noget, som ogsaa ligefrem fremgaar af Kommunalloven selv. Jeg skal blot minde om, at der i Kommunallovens §§ 17 og 18, som netop omhandle den kommunale Enhed, siges, at Pligtforsler etc. som have været ydede enten i den hele Kommune eller i enkelte Dele af samme, kunne bortfalde, saaledes at Udgiften bæres af Kommunens Kasse, og her have vi altsaa det bedste Exempel paa, at den enkelte Del af Kommunen, som har udført Arbeidet, faar det betalt af Kommunens Kasse, altsaa paa en Maade favoriseres fremfor de andre. Se vi nu hen til Betarbedet, om hvilket Reglerne bleve vedtagne i Loven af 21de Juni 1867, som ikke blot er samtidig med Kommunalloven, men ogsaa til en vis Grad hugre end denne, for saavidt den nemlig for en Del først skulde træde i Kraft den 1ste April 1868, medens Kommunalloven allerede traadte i Kraft den 1ste Januar samme Aar, saa er der jo slet ikke Spor af, at den kommunale Enhed der er gennemført, hvorimod Betarbedet netop er stillet op fognevis. Jeg veed meget vel, at man har haft Die for denne Uoverensstemmelse med Kommunalloven og derfor senere har søgt at opstille en Fortolkning, hvorefter Betarbedet ikke maa udføres fognevis, men kommunevis, men denne Fortolkning er efter min Mening saare tvivlsom, om ikke ligefrem vigtig, fordi Kommunallovens § 18, hvori Kommunens Enhed udtales, kun taler om Pengebidrag, men ingen lunde om Naturalarbejde. Dvertimod siger Kommunalloven, at Sneekafning in natura ikke kan affattes, og den er altsaa ligefrem i Mod-